vſurpet· Simile hētur ī euāgelio.
de inuitato: ad idez ſacrēm humilita
tis referēdū· Nā ſi vltimū locū ele
gerit.cū gloria ad ſupmū deducet:
ſi vero ī pmo ſe locauerit.cū rubore no-
uiſſimum tenere coget· Ex hijs et
alijs mltis ſcripturis docemur qꝫ ſe-
curū ſit gradū infimū caritatis am-
plecti et minima non ſpernere: nec
in magnis ābulare ſup ſe: ſꝫ pacien
ter exſpectare donec man9 dīna ele
uet fidelē ſeruū ad altiora. Hoc qp
pe tenendū eſt ꝑ certiſſima regula:
qꝫ q ī paucis fidelis fuerit.ad maio
ra ꝑ hoc merēt eleuari: ⁊ de maioribꝫ
ad maxima. donec ad perfectum re
miatur· Et hec eſt ſentētia euāgeli
ca.et valde notabile ⁊ vtile docum
tū.⁊ maxime ad ꝓpoſitū nrm̄ deſer
uiēs: cōplectens vniuerſa opa meri
toria: a porrectōe calicis aque frigi
de. vſqꝫ ad ſumptiōem calicis ſalu
taris.id eſt martirij· Vbiqꝫ ōio ſiue
in magnis ſiue in ꝑuis: qui fidelis ē
in minimo maiora ꝑcipiet· Et econ
tra q ꝑua negligit paulatī decidet:
et qui ſpretis minimis ad alciora
volare feſtinat.qūto ſcanderit alci9.
tāto cadet ꝓcliuius· Humilit ergo
cū ꝓpha dicamus. nunc cepi.qūtum
cūqꝫ ꝓfecerimus: nō ſemel neqꝫ bis:
ſꝫ ꝑ ſinglos dies. Et nō qꝫ enumerat
ibi plura opa ꝑfecta: pt9 q dicit.nūc
cepi. Idem ſonat ſnīa apli.dicentis.
Ego nō arbitror me cōphendiſſe: ſe
quor aūt ⁊c· Et ſubdit. H9 ſentiam9.
qui ꝑfecti ſum9. Btūs qꝫ bern̄·dicit:
qꝫ ſeruus dei aliq mō debet ſuū ꝑfe
ctū neſcire.et tū aliquo mō ſcire: vt
vicꝫ negligētia nō torpeſcat.nec ar

rogācia ſe iactet· Ecce mir: quāta
eſt cōformitas ſupremi grad9 ad
īfimū: qn̄ vbiqꝫ ſumma predicatur
humilitas· Qui non eſt valde vilꝭ
in oculis ſuis.nichil pōt boni inchoa
re: et q ſe ꝑfecte non deſpicit.ꝑfectio
nē nondū attigit· Vbi eſt tn̄ notan
dū.qꝫ pma humilitas nō eſt multū
mirāda.in eo vicꝫ q nūqꝫ aliqd boi
fecit ſꝫ plura mala: ī eo aūt q nota
bilit ꝓficit aut iā ꝑfect9 eſt. valde
laudāda ē ⁊ mirāda· Sꝫ dū de ca
ritate loqui volebam9: repēte ad hu
militatē deuenim9: nec mir: quia
pari paſſu ābulant: ſimulqꝫ creſcūt
et ꝓficiūt· Nec vnqꝫ dn̄s de9 alicui
caritatem īfudit ſine preuia humi
litate: qd apte in peccatoribus cer
nimus: qꝛ ſtatim qn̄ ſibijpſis incipi
unt diſplicere· tūc graciaꝫ ꝑcipiūt:
et ad bonaꝫ vitā ſe conuertūt. Nec
ē curandū qꝫ illa diſplicentia eſt in
formis: ſicut eciā timor ſeruilis.q nichil
omin9a deo ē· Quib9 pmiſſis: nunc
de pmo gradu caritatis īcipiētis ali
qd loqui placeat· ¶ ·Cā·2m· De caritate āge
lica.

Angelica caritas ſic dici pt. qꝫ
ꝑ eaꝫ hō mereat qui ipſaꝫ ha
buerit in numerꝫ angelorꝫ cōputari:
vel aſſumi ad infimū chorū ſpiritu
um ſupnorū· Et hec pōt dici mīma
caritas ī genere ſuo: que nichilomi
nus pene infinitos grad9 habet ſm
diuerſitatē meritorū: ſm magis et
minus ſoli deo cognitorū ⁊ quibus
voluerit reuelare· In hac caritate.ſi
ue in gradu hui9 caritatis.ſm quā
dā opiōem.ſūt pueri nouit baptiſa
ti vſqꝫq delinqre vel mereri poterūt
ſalte de cōi lege: qd dr ꝓpter quoſdā

priuilegiatos:qui non cadūt ſub cō
muni regula. Itē penitētes qui ī mor
talibꝫ pctīs fuerunt.et nouiter ꝯuſi
nondū cōdignā pniam cōpleuerunt:
et hoc iterꝫ ſm cōmunē legē. ꝓpt ali
quos ſingularit eleuatos eciā in in
ſtanti cōuerſionis ſue:quoꝝ inchoa
cio qdā pfcō reputat. Itē ſimplicit
ambulantes in via mādatorū dei ſi
ne conatu notabili ꝓficiēdi. vtentes
pmiſſis.abſtinētes ab illicitis.nich
il ardui aggredi audētes.cōitatē ſe
ctantes.bone volūtatis hoīes vocati.
ſuā pacē.ſuū ſolatium quātū licet
querētes.nullū offendētes. nullū re
leuātes.oībus bonū fauentes. pau
ca tamē de ſuis tribuētes:boī viri bo
ne ſcīe.de ſeipis magis ſolliciti. alio
rum ſalutē nō nimis feruide querē
tes:oībus tamē caritatiue ſm grāz
ſibi datā inclinati.etnā et tpalē ſa
lutem frībus exoptāt et pſuadēt:de
quibus btūs gregori9 dt. Sūt ple
riqꝫ qui pua capiūt:ſed tn̄ hec eadē
pua pie ānūciare frībꝫ nō deſiſtunt.
Iſti itaqꝫ in āgelorū numerꝫ currūt.
Hec verba breuia ſunt:et noua ex
planacōne opus hūt. Vn̄ eſt notā
dū.ꝙ ad indagādā minimā caritatem
occurrit querēdū:que ſint iſta pua
que capiūt et annūciāt. Et videtur
ꝙ ſcdm vnū intellectū dici poſſit illd:
qd ſcribit actuū.19. Vbi legit ꝙ pau
lo pdicante.plures cōpūcti fuerunt
corde.nūciantes actus ſuos.id ē pec
cata ſua cōfitētes:qd ad iſtam cari
tatem ptinet: nec dubiū ē.quin hoc
quod acceperūt.eciā alijs nūciare et
pſuadere nitebant:ut pariter ſalui fie
rent. Qd eciā cotidie in religione fie
ri cernimus. Nam qui ad conuerſi
onē nouiter veniūt.in primo feruore
pctā oīa q vnq̄ fecerūt qntū pnt di
ligentiſſime confitent:et ſtati accep
ta fiducia omes conūtere nitunt: lit
teras abſentibus ſcribūt.pntes hor
tantur:notos ⁊ ignotos trahere tēp
tant:adeo ut non ſit qui abſcondat
ſe a calore eoꝝ. Quid iſti faciūt:niſi
pua que acceperūt frībus nūciare
feſtinant: Sꝫ poſt expta difficulta
tem.zelus iſte cōiter quieſcit. Eſt et
alius ſenſus nō abiciēdus. Qui ſic
pdcm̄ ē ſimplicit et innocent in via
dei ambulat.et gracias agit deo.et
parꝫ de noticia ſalutari habet:⁊ hoc
idem alijs nūciare ſiue docere cona
tur ꝓ bona volūtate: hic pua q acce
pit frībus nūciat. Primū ad penitē
tes:iſtud ad innocētes ptinet. Verꝫ
ſic pdictū ē.iſta ſūt pua reſpcu ma
iorū:ſed in ſe valde magna ſūt. Pu
ta qbus eterna dāpnacio declinat.
et etna gloria ſecure mercat. Et re
uera felix ē.qui hūc gradū minimū me
retur accipe in terris:qm̄ erit ſicut ā
gelus dei in celis. De hoc narrat be Exēm
ata mechtildis exēplū in reuelacōi
bus ſuis:videlicꝫ ꝙ ſibi oſtēſus fuit
minimus ſcūs in regno celoꝝ in mag
nis delicijs. Hic erat ruterus in tris
ab īfancia ſua vſqꝫ ad mortē: nūq̄
bona didicit.nūq̄ bona fecit:ſed ſem
p mala. In exitu aūt ſpūs ſui ſic co
gitauit. Vtinā nō peccaſſem: et ſi li
ceret viuere:ammodo abſtinerem a
pctīs. Hec aut ſimilia cogitās:expi
rauit. Nichil aliud ſecum detulit:niſi
pctā plurima vltra numerꝫ. Veniens
autem ad iudiciū dei.ſentēciatū fuit

ut cētū ānis in acbiſſiō purgatorio
torq̄ret̄ et deinceps vſqʒ ī ſempiter-
nū gaudijs celi frueret̄. Qđ et factū
fuit. Sile de multis alijs legit̄. Int̄
iſtū minimū ſcōꝝ ⁊ iohēʒ baptiſtā ma-
ximū. quāti ſūt gđꝰ? Si iſte peſſi-
mꝰ pctōꝛ ꝑ minimū opꝰ. puta deſideri-
um vnū tenuiſſimū et hoc minime ca-
ritatis. tāta mala euaſit et tātis bo-
nis etnaliter affluet. q̄d viris ꝑficiē-
tibʒ et ꝑfc̄is dabit̄ q̄ ex maxima ca-
ritate. arduiſſima et pene innumerā-
bilia opa ꝑ gloria dei impēdūt? O
ſi attēderemꝰ veriſſimā ſentēciā ſal-
uatoris nēq̄ qui dederit ciphū aq̄ fri-
gide ꝑ nomine meo nō carebit mer-
cede ſua. et alia ſimilia plura: non
vtiqʒ ſic pigri remaneremꝰ. De hoc
eciā q̄ ſint innumerabiles gđꝰ pre-
mioꝝ in q̄libet choro. ⁊ ꝑ ↄn̄s eciam
meritoꝝ in hac vita. ſatis ex q̄dam
reuelacōe patʒ q̄ fc̄a fuit ſcē brygit-
te. In q̄ legit̄ q̄ ſint plures āgeli in
celo q̄ decies hominū q̄ fuerunt ab
adā ⁊ erūt vſqʒ ad vltimū qui na-
ſcetur in fine mūdi. Ita q̄ ꝑ q̄libet
hoīe plus q̄ decem angeli ↄputabū-
tur. Quis iſta cōp̄hendet? Quan-
ti cotidie naſcuntur et moriuntur?
Iuxta quandam opinionē licet in-
† putat: certā ↄiecturaliter† q̄ vltra cētū mi-
lia hominū cotidie moriantur in hꝰ
mundo exceptis bellis et epidimijs:
in quibʒ quādoqʒ ī vna hora et par-
uo terre ſpacio multo plurēs cecide-
runt. An autē iſtđ credibile ſit an
non. nichil ad p̄ns. n̄ iquātū eleuat
mētē ad cōſiderandū qualitatemqʒ
gaudia illa īfinita q̄ ꝑparant̄ diligē-
tibꝰ deū. Si autē minimū opꝰ mini-
me caritatis q̄literauqʒ negligēter
factū. non erit ſine p̄mio in p̄ria illa
ſupna. ſicut oſtenſum eciā fuit bea-
to bernardo in viſiōe q̄dā. et vtiqʒ
talia ad minꝰ ꝑ hoīes bone volūta-
tis cotidie plurīa fiūt. nō dubiū eſt
q̄n ꝑ ſingulos dies creſcit meritum
eoꝝ vſqʒ in ſenectū ⁊ ſeniū. donec ꝑ-
ueniāt ad terminū merēdi. et ꝑ con-
ſeq̄ns p̄miū multiplex erit valde ⁊
diūſū qđ huic merito corrñdet. Quis
enī audet affirmare aliq̄s facile in-
ueniri in hijs opibꝰ meritorijs q̄ q̄ſi
caſualiter fiunt. oīo eſſe pares. ita
q̄ in nullo diſcrepēt? Et ſi hoc pene
impoſſibile eſt: ſeq̄tur q̄ eciā in glo-
ria oīno ſiles aut vix aut rariſſime
inueniāt̄. Ex q̄ ſeq̄tur ineſtiabilis
decoꝛ diſparīū coronaꝝ in illa p̄ria
ſupna. vbi tā numeroſa multitudo
btōꝝ ē. et q̄libet cū aliq̄ ſpēali ꝑui-
legio hōris. Iux̄ illđ Ecci. xx. Non
ē inuētus ſimil̄ illi. qđ ſcđm doctores
de q̄libet ſcōꝝ verificat̄. licet nos la-
teat. quō illud fiat. Seq̄tur eciā ex
p̄dictis. q̄ cōiter rep̄henſiones ſcōꝝ
patrū cadūt ſup iſtos q̄ in hac cari-
tate infima ſiue in hoc gradu p̄mo
verſant̄. licet in quolibʒ gradu rep̄-
henſibiles q̄dam inueniant̄. Vn̄ be-
atus bern̄. dicit eos languere circa
cōia precepta. alij tepidos. alij car-
nales. alij negligētes eos vocāt ⁊c̄.
donec ad meliora conſcendant et ꝑ-
fecti ſiāt in gradu ſuo. Perfectio au-
tē huiꝰ gradus ē quā deſcribit btā
mechtildis in quadā reuelacōne: ſic
dicēs. Quicūqʒ in eccia deo fideliter
deuote ac humilit̄ miniſtrarʒ. et eci-
am ꝓpter deū infirmis peregrinis

vel paupibus et inuicē in caritate q̄
libet alij ſubueniret: in primo gra-
du conſiſteret angelis coequatus.
Ecce in genere ſuo magna eſt iſta
pfc̄io: q̄uis reſpcū maioris minima ca
ritas hec vocet̄. Qui ergo ad hec ido
neus ē: de pfc̄oribus ſcis in infimo
choro erit. Qui vero nondū eſt. ⁊ ta
mē dolet de hoc et ſic decedit: nichilo-
min⁹ angelico choro inſeretur. iux-
ta menſurā meritoꝝ ſuoꝝ. Nullum
em̄ quantūcūqꝫ minimū bonum erit
irremuneratū: ut dcm̄ eſt. Ex quo ꝓ
babiliter videtur poſſe īferri: q̄ max
ima demonū ps ſit de infimo choro.
Quod ſic patet: quia cū meritum re
ſpondeat p̄mio: et maxima ps ſal-
uandorum ſit aut de pueris nouiter
baptizatis. aut adhuc innocētibus
aut penitētibz aut impfc̄is in vita ſpi
rituali: ⁊ vix pauci ad hanc pfc̄onē
infime caritatis ptingant: ⁊ cum hij
oīes ad chorum angelorū ptineāt
ut eius ruinas impleant: ſequitur
q̄ in illo choro vltra oīs alioꝝ an
geloꝝ ſupioꝝ choros remāſerūt plu
res ſedes vacue: q̄ p oīs ꝑpli tā nu-
meroſam multitudinē reſtaurātur.
Idē videt̄ poſſe ſuā ex quadā autori
tate origenis dicētis: q̄ illi āgeli cor
ruerūt. q̄ terrenis p̄lati fuerūt. Itē
ex ſciſmate ſiue hereſi q̄ fiūt in eccīa
iſta militante idē p̄t ꝓbari. Nam co
muniter vnus aut pauci docti ſiue
potētes. hm̄oi ſuſcitāt: et cōtradicēti
bus pfc̄oribus. facile trahunt ſecū
mobile vulgus. Sic lucifer veriſimili
ter de ſeraphī et cherubī ſiue thronis
paucos reſpectiue ſecum traxit: q̄a
pauci in campo militantis eccleſie

ſic ſtrēnui repti ſunt. ut apti eſſent
ad illa loca replenda. Et ita de
alijs choris ſuo modo ſuſpicādū vi
det̄: ut videlꝫ ſp de ſupioribz paucio
res traxerit. Sēp em̄ hoc ē attēdē-
dū q̄ pſalmiſta dt: grāz et glāz da
bit dn̄s. Et q̄bus tātā glāz datur⁹
eſt: eciā p̄requirit̄ q̄ tantā graciaꝫ
p̄ueniēdo largiat̄ eiſdē. Qm̄ vo ſint
pauci reſpcū alioꝝ q̄ ſupmā hāc ca-
ritatē meruerūt in t̄ris: neſcit nemo
q̄ ſacros codices legit. Hoc eciā cōiſ-
ſime dr̄: q̄ q̄to ſint hoīes pfc̄oēs. tā
to ſint ec̄ pauciores: q̄d acī de ſingul̄
ſtatibz exēplificādo. ⁊c̄. Verū q̄modo
cūqꝫ ſe iſta hn̄t: felix merito dicēdus
ē. q̄ vel minā caritatē ſiālit̄ ſecū ferre
meruerit: q̄ q̄ illa dign⁹ neō ē. q̄ dū
hic viuit ad maiorē feruide aſpirar̄
nō cōtēdat. Huic aūt minime carita
ti ſiue infimo gradui aut p̄mo ī aſcē-
dendo. pene oīa vicia inſidiāt̄: q̄ qui
paꝝ fortis. ē facile a potēte deicit̄: et
qui parum doctus eſt. facile a decep
tore ſeducitur: q̄mq̄ ſm ſcm̄ thomā
in tercia parte vbi ſeipſum corrigit.
eciam minima caritas ſufficiat ad
quelibet peccata vitanda: illo coope
rante qui non pmittit ſuos tempta
ri vltra id qd̄ pn̄t ſufferre: ſꝫ facit eci-
am cū tēptacōe ꝓuētū ut poſſint ſu
ſtinere. Nichilōi⁹ cōſulendū eſt vni
uerſis ut ꝓficē ſtudeāt: ne tāq̄ pue
ri picliteant̄. Nam regulariter loquē
do. nulli ſic piculoſe luctant̄ contra
verſutum hoſtem: ſicut iſti qui min⁹
hrē non poterūt ſi ſaluari debeant.
Simile quoqꝫ aſſignari p̄t de illo
qui in extrema margīe q̄ditāna faci-
le in flumē p̄cipitat̄. Et q̄ de morbo

nouit̃ conualuit: ſi ceciderit difficulter
ſurgere pōt. Et qui de pane gracie
parū guſtauit. cicius amittit ſapo
rē eius: et ſi amiſerit. tardius feſtiā
bit ad id guſtādum cuius memoriā
vix retinuit. Verū qm̄ vita ihū ex
emplar eſſe debuit oīm ſaluandorū:
ideo eciā ipſe bn̄dictus ſaluator opa
oīm gͣduū exercere dignatus ē: vt
patet intuenti euangeliū eius. Nā
quantū ad iſtū gradū ptinet. eciam
opa minimarū virtutū oſtēdit: ut
exēplū daret vniuſis. ſiue pfc̄is ſiū ī
pfectis. Nā ut pctor circūciſus. ob
latus et baptiſatus fuit: diſcipulorꝫ
ſuorū pedes lauit. pntibꝫ humilit̃
ſeruiuit: et alia pietatis opa ipfectis
magis ꝯgrua exercuit. Vbi eſt aduē
tendū. ꝙ qn̄ viri alcioris pfc̄is ſiue
pfecti ad huiuſmodi deſcēdūt. nō pp
ter hoc ſunt iudicandi impfecti. ſed
magis pfecti q̄ſi xp̄o ſimiliores: et ū
nunꝙ tunc pl9 merētur ꝙ ſi in alta
cōtēplacōe ſtarent: ſicut dicit btūs
greḡ. de moyſe et paulo: q̄ nunc di
uinorꝫ ſecreta rimātur in mōte: nūc
deſcēdentes pplorꝫ iurgijs immixti
vſqꝫ ad cubile ꝯiugatorū diſponē
dū ſe inclināt. ut oēs lucrifacerent.
Qđ vtiqꝫ ad pfectam caritatē ſpe
ctat. Et ſic ꝯpatꝫ. qn̄o opa exterio
ra. eciā oīa ſunt q̄ ad aliqđ. tm̄ pfe
ctis. pficientibꝫ. ꝙ incipientibꝫ. Sꝫ
p hoc diſtinguūtur: ꝙ illa q̄ pn̄t iſe
riores. meli9 et pfectius pn̄t ſupioēs.
Et quādo quilibꝫ facit extremū ſuū
vltra qđ non poteſt ampli9. tunc ab
illo denominacōeꝫ et ſpēm et formā
accipit. Exempli grā. Si quis di
cat aliquē in hoc gradu p̄mo carita

tis conſtitutū: Spūaliter te occu
pa meditando. cōtemplando etc: rn̄
debit. Neſcio. Et ſi dicatur. Quid er
go vales: rn̄debit. Poſſum vtiqꝫ ſer
uire infirmis. eleoſiās dare. et alia
opa p̄dicta facere. et nichil ampli9:
iſte recte đr in p̄mo gͣdu caritatis
eē: qz pͤ teſtimonia ſtudiorꝫ iſtorꝫ cir
ca que occupat̃. Ita de alijs ſimili
ter ē ꝯiecturādū iuxta vniuſcuiuſ
qꝫ gradū et pfcm̄ ſū ſtatū. ut ſemp
a pociori denoīacio ſumat̃. Dicit eti
am ſcūs thōs in. 22e: ꝙ hō pficiat ī ·q 85·
virtutibꝫ ꝯtingit p hūanū ſtudiū. Vo
trahēda eſt ſimilitudo de alijs ſtu
dijs naturalibꝫ ſiue artificialibꝫ: ad
inueſtigādum pfectū ſpūalem ī vͥ
tutibꝫ ſuo mō. Vnde ſicut in mecha
nicis ordinate pcedit̃ de rudimen
tis ad alciora: et deinde adhuc ma
gis et magis. donec ad pfcm̄ magi
ſteriū attigatur. Sicut ſolet exem
plificari de citharista: q̄ p̄mo vix di
gitos cū magno labore aptare pōt
ad cordas: deinde notas groſſe diſti
guit. poſtea cantum rectum ſꝫ diffi
culter: deinde rectum ſine difficulta
te. ſꝫ min9 ſuauem: tādem delectabi
liter et ſuauem pfcē et magiſtralit̃
pſallit. Ita et in toto ſtatu ſpūalis
vite aut ī quolibꝫ gradu eius ymma
ginandū eſt: q̄libꝫ namqꝫ grad9 ut
dcm̄ ē hꝫ ſua incremēta ſū pfcōes et ī
perfectiones. Et ſi de toto ſtatu men
cio fit. occurrit cōis applicacio de gͣ
cia. virtutibꝫ. donis et btūdinibꝫ: ſi
de aliq̄ pticulari gͣdu. eqꝫ facilꝰ ē appli
cacio ſuo mō ad illū. Exēpli grā. In
iſto pͥo gͣdu ſūt hoīes bone volūtatis:
qͥ q̄dā ſūt tepidi ad opa mīe. q̄daꝫ

ꝓmpti·alij ꝓmptiores·alij ꝓmptiſ-
ſiſſimi: omes tñ cū difficultate. Alij
ulteriꝰ ſine difficultate ymmo cum
magnā facilitate. Alij adhuc cū mag-
na delcācōne et gaudio. opa huiꝰ grā-
dꝰ faciūt. Quoꝝ oīm ſtudia extña
oſtēdūt. q̄lit inteꝰ habituati ſūt: ſi ex
aīo fiāt et ſine dolo. Sȝ forte dicat
aliq̄s. ꝙ iſte grādꝰ īfime caritatis in re
ligioſis eſſe nō poſſit: eo ꝙ ipi ſūt in
ſtatu ꝑfectiōis et nō lāguēt circ̄ cōia
p̄cepta: ſȝ inſup ꝯſilia euāgelice et a-
poſtolice ꝑfcōis obſuāt. Ad idē videt̄
dcm̄ bti iheronimi facē: q̄ dt. ꝙ mōchꝰ
aut āgelicꝰ ē ā demoīacꝰ. q̄i non poſ-
ſit mediū reꝑiri aut ipſcm̄ in religi-
oſis: ſȝ aut ſūmi aut nichil ſūt. Iſtd
ſoluit ſcūs thomas. et dicit: ꝙ aliud
ē eſſe in ſtatu ꝑfcōis. et aliud eſſe ꝑ-
fectū. Et multi ſūt r̄ligioſi ipfc̄i: et ſe-
culares ꝑfc̄i. Nichiloꝰ q̄uis religio-
ſus nō teneat̄ eſſe ꝑfcūs: tñ tenet̄ tē-
dere ad ꝑfcōnē. Hoc ē eciā qd̄ beatꝰ
ieroīmꝰ dt. Nolle eſſe ꝑfcm̄ delinq̄re
ē. Hinc in r̄ligioībȝ īoleuit hic mos.
ut qñ frēs ꝓ defcūbȝ ſuis corripiunt̄.
rñdeāt. ꝙ cū grā di ſe emēdaē velint:
q̄ ſine pcc̄o non pn̄t dicē. ſufficit mi ī
ꝓfcōe mea. aut nō poſſū ꝑfcūs eſſe. ā-
ſilia: q̄ hoc ē cōtra votū eoꝝ. ut cla-
re pȝ ex v̄bis dn̄i. Si vis ꝑfcꝰ eſſe:
etc̄. Q̄ aūt ꝑpt̄ hoc nullꝰ religioſus
ſit in p̄mo grādu caritatis q̄ue ē dicē:
q̄ ſūt plures ad miꝰ inchoātes ſūt ī-
cipiētes. q̄ꝝ eciā aliq̄ q̄ntū foīs dat̄
intelligi ſic ꝑſeuerāt: reglā ad lrāȝ
tenētes. cōmunē t̄nſitū ſectātes nec
tñ ꝓficiētes ſaltē ad tēpꝰ. qui tamē
ſub pia ſpe in grā ꝑſeuerant et deo
placēt: ſic oſſū fuit btē b̄gitte ī q̄dā

viſione de q̄dā pc̄ore cōuerſo nec tñ
ꝓficiēte. demoē clamāte. Ecce euola
uit: et idē ꝑſeuerat. Ubi ſubdit̄: ꝙ qñ
pc̄tor cōuūtit ſe a via ſua mala. eci-
am ſi nō ꝓficiat ſaltē nō bilit: dō pla-
cet. Hoc vtiqȝ v̄m ē ad piū intellcm̄:
qñ videlȝ mala voluntas nō ē in cā:
q̄ forte ꝓ illo tp̄e grāȝ nō hȝ. Q̄ tñ
ſit ſine oī ꝓfectu ē īpoſſibile: q̄ hꝰ idē
qd̄ ē in grā ꝑſeuerāe meritoriū ē: eci-
am ſi nichil aliud faceret. Et ergo
dicimur viatores. q̄ nūq̄ ſtamus
in iſta vita: q̄ ad miꝰ ꝑſeuerādo in
grā mēmur: aut ad miꝰ ꝑſeuerādo
in vno pc̄o mōꝛli eciā ſi nichil aliud
mali faceremꝰ cōtinue deficimꝰ. Hīc
dt btūs b̄nardꝰ: nō ꝓgredi ē regdi.
Qd̄ tñ et in venialibȝ p̄t intelligi: ꝑpt̄
iacturā tp̄is. Vel ſi in bonis accipit̄.
tūc diſpoīcōe v̄m ē: q̄ q̄ in bōis nō ꝓ-
ficit diſpoīt̄ ad malū: nō tñ ſeq̄t̄: ꝙ
ꝑpt̄ q̄lēcūqȝ negligēciā ꝓficiēdi ſta-
tī cadat ex̄ grām. Poteſt gͦ religio-
ſus eſſe in mīmo grādu caritatis ec̄ to-
tā regulā ad lrām ſuando: ſub ſpe
nichiloꝰ ꝓficiēdi in futuꝝ. Nec mirū:
q̄ ypocrite ā qui ſūt in tiore ſiuili. ſe-
piꝰ extiores obſuāciās meliꝰ ſuāt:
ſic exēplificat btūs grēgꝰ ī dialogo de
q̄dā q̄ forīſecꝰ ſciſſiꝰ apparuit: tñ in-
tus totus fictus fuit: et in agoē dāp-
natū ſe clamauit. Si hoc p̄t ypocri-
ta et reꝓbȝ ſine oī grā: q̄re nō poſſet
hoc bōē voluntatis hō. grā dei adiutꝰ.
Ecce neqȝ ꝑpt̄ extiora opa. neqȝ ꝑpt̄
intnū aī motū. quē aliq̄s hȝ ꝯūtēdo
ſe de mala vita ad r̄ligionē. p̄cipue
ex tiore īiciali ſīi ex modica caritate
p̄t ꝯuīci. ꝙ nullꝰ religioſus eē poſſit ī
hoc grādu pͦ caritatis q̄ntūcūqȝ ec̄ ſit

auſtera religio:q̄ꝯuis pie credendum ſit.ꝙ q̄ talē grāz a dn̄o hūerit ut cū ctis q̄ ſeculi ſūt relictis rligiōez itra ueit.ſi vrget ꝓpoitū ſuū ⁊ conat̄ ad ꝓficiēdū.ſtatī ḡdū iſtū p̄mū tranſi bit:ꝓpt̄ ordīatā vitā quaz aſſūpſit. et bō exēpla et doctrinas pr̄m que multū iuuāt ad ſecurz ꝓfcū ſpūalē. Et hec dcā ſufficiāt ꝓ nūc de carita te āgelica:ſiue de p̄mo ḡdu p̄ncipa li caritatis incipiētis. Seq̄t̄ nunc aliq̄ colligere de.2°.ḡdu p̄ncipali eiꝰ.

¶ Capitulū.2m. De caritate archāgelica.

Archāgelica caritas ſic dici poteſt: ꝙ ꝑ eā mereat̄ hō q̄ ipſam ha bueit ī numerꝝ archāgeloꝝ aſſumi. hoc ē ī choꝝ archāgelicū:q̄ ē ſcd̄us ī aſcēdēdo.et.8.ſiue penultīꝰ ī deſcē dēdo. Hic ē adūtēdū ſcd̄m bōvētu.et alios doctores ꝯformit̄.ſiliter ⁊ apo ſtolicas doctrinas et ſcripturas ali as canōicas:ꝙ tenendū ē abſqz du bio.ꝙ q̄uis caitas ſit qualitas ſim plex ī diuiſibilis eēncie.tamen poteſt augeri ī via. Sz q̄ntū et ꝑ quez mo dū:difficile ē vidē. Dictū ē āt ſup.ꝙ ſolꝰ deus eā creat ī aīa:et poſtq̄ cre ata ē.ſolꝰ deus p̄t eā augere:qd̄ tn̄ de cōi lege nō facit niſi ꝯcurrēte hūa no ſtudio. Ad hoc valet. qd̄ apl̄s dicit p̄ ad theſ.2°. Obſecro vos fra tres vt habūdetis magis:q̄ dicat. Aptate vos:vt ſua dona ī vobis deꝰ multiplicz. Ad hūc ſenſū plurima dcā ſua ſonāt:q̄ ex ſolo ſtudio hūano nēo p̄ualet ī ſe cāre maiorē caita tem:ſz ſi facit qd̄ in ſe ē.viz qd̄ p̄t ex naturalibz et ḡtuitis q̄ actualit̄ ha bz:tūc mētur caitatis augmētuz.qd̄ tn̄ nō fit n̄ ꝑ ſolū deū. Fit aūt hoc co

dīnate p̄mo ordīatiſſiē vt augꝰ dicit: q̄ nīl redditur in meito qd̄ nō ꝯgru at p̄cepto. Preceptū ē.ut ſis paup ſpi ritu:meritū ē.vt hēas regnū celoꝝ. Peceptū ē.ut ſis mitis:meitū ē ut poſ ſideas t̄rā. Et ſic de alijs oībz:a max imo vſqz ad mimū. Igit̄ qn̄ ſentit hō bōe volūtatis hāc grāz.ꝙ nō ſo lū cupit ꝓficere.ſz etiā ꝙ ordiate ſe vult īſtituē.ponendo efficacit̄ manū ad opus.et p̄cipue iuxta ꝯſiliū ſcōꝝ patrum ſe tradit in obediencīā ali cui ſpūali p̄rī.ne videlicet ſit ſimul mgr̄ et diſcipulus:ſz legitīe oī cuā atqz vigilācia ſuū ſenſū alterius arbitrio ſubdat.q̄tenꝰ ſecure viam quā nūq̄ ingreſſus ē pābulet:hic co dīnate ꝓcedit.et iā aliquē gradū ul tra cōez lāguorem p̄ceptoꝝ aſcēdit. Quaē āt obia hanc p̄rogatiaz hēat. vt viz teſte btō gregº.mēti ceteras v̄tutes īſerē ſoleat:ſic pſuadet̄. Nā deꝰ ōino fidelis et iuſtꝰ ē:q̄ grandi ſerio p̄cepit hōi ut in eiꝰ dilectōe ꝓfi cere ſtudeat. Et vtiqz notū ē.ꝙ max ima dubietas ē:qd̄ potiſſimū eligere hō deat ut ſecure ꝓficiat. Notū ē eciā.ꝙ ſi hoc veracit̄ ſciat:nō tn̄ hz vies illd̄ exeq̄ndi. Si gº nulla ſecuitas relcā eēt hōi boē volūtatis:poſſet ſe racōnabilit̄ excuſaē dicendo. Domi ne nec ſcio nec valeo facē qd̄ iubes. Igit̄ vt ſecurꝝ aggreſſū hēamꝰ ad ꝑ fcm̄ caritatis ac omnium virtutū: planā viā oſt̄ nobis dn̄s v̄bo et exē plo.ſcz obedientiaz.dicēs. Qui vult venire pꝰ me:abnegz ſemetipm̄. Et apoſtolis dixit in pſona omniū p̄la torum. Qui vos audit me audit.et qui audit me. audit eum qui miſit